



Advies 633

Financiële aansprakelijkheid advocaat

Sedert de opheffing van het reglement van de Nationale Orde wordt de aansprakelijkheid van de advocaat voor de staten van de gerechtsdeurwaarder gestoeld op aquiliaanse grondslag, met name het scheppen van een valse schijn van kredietwaardigheid. Het gaat dus mogelijk om een inbreuk op de algemene zorgvuldigheidsplicht: door de gerechtsdeurwaarder niet te verwittigen laat de advocaat hem in de waan dat hijzelf maatregelen genomen heeft om via een provisie de betaling van de staten te verzekeren, zodat de gerechtsdeurwaarder op dit punt niets moet ondernemen en de betaling van zijn kosten via de advocaat kan afwachten

Vraag:

U vraagt advies in verband met volgende kwestie.

Gerechtsdeurwaarder A heeft u een overzicht van drie onbetaalde ereloonstaten op naam van mr. X overgemaakt. Het gaat om prestaties verleend in 2013 en 2015.

Mr. X stelt dat hij geen mandaat meer heeft om op te treden in die drie dossiers. Ze werden anderhalf jaar geleden overgenomen door CVBA Y.

Vervolgens heeft u mr. Q van CVBA Y aangeschreven. Hij voert drie argumenten aan, waaronder de afschaffing van het reglement van de Nationale Orde volgens hetwelk de advocaat instond voor de betaling van de kosten van de gerechtsdeurwaarder. Bijgevolg wordt volgens mr. Q de relatie advocaat - gerechtsdeurwaarder beheerst door de regels van de lastgeving.

Advies:

Ik verleen u volgend advies.

De vroegere Nationale Orde van Advocaten heeft destijds het reglement 'Financiële aansprakelijkheid van de advocaat' uitgevaardigd (reglement van 7 januari 1971), luidende:

“Voor zover de hierna bedoelde kosten binnen een normale termijn aangerekend worden, is de advocaat tegenover de door hem gekozen derden (correspondent, gerechtsdeurwaarder,

deskundige, enz...) financieel aansprakelijk voor de opdrachten waarmee hij hen belast, tenzij hij hen vooraf en schriftelijk verwittigd heeft dat deze kosten rechtstreeks aan de cliënt dienden aangerekend te worden."

Dit reglement werd door het OVB-reglement betreffende de aan procedures verbonden regels van confraterniteit van 31 januari 2007 (thans Afdeling III.2.1 'Confraterniteit' van de Codex) opgeheven.

De Codex bevat geen enkele deontologische bepaling over de financiële gehoudenheid van de advocaat tegenover de gerechtsdeurwaarder die hij een opdracht gegeven heeft namens zijn cliënt. Het betreft veeleer een civielrechtelijke kwestie waarvoor enkel de rechter bevoegd is.

Sedert de opheffing van het reglement van de Nationale Orde wordt de aansprakelijkheid van de advocaat voor de staten van de gerechtsdeurwaarder gestoeld op aquiliaanse grondslag, met name het scheppen van een valse schijn van kredietwaardigheid. Het gaat dus mogelijk om een inbreuk op de algemene zorgvuldigheidsplicht: door de gerechtsdeurwaarder niet te verwittigen laat de advocaat hem in de waan dat hijzelf maatregelen genomen heeft om via een provisie de betaling van de staten te verzekeren, zodat de gerechtsdeurwaarder op dit punt niets moet ondernemen en de betaling van zijn kosten via de advocaat kan afwachten. (J. STEVENS, *Advocatuur. Regels & Deontologie*, Mechelen, Kluwer, 2015, 1114, nr.1382.)

Volledigheidshalve merk ik op dat desgevallend enkel mr. X aansprakelijk zou kunnen worden gesteld, vermits hij de opdracht aan de gerechtsdeurwaarder heeft gegeven.

Mocht na een eventuele rechterlijke uitspraak blijken dat mr. X tekort is geschoten in zijn civielrechtelijke zorgvuldigheidsplicht, kan u desgevallend appreciëren of zijn gedrag niet beantwoordt aan de integriteitswaarden, in het bijzonder de kiesheid.

Alex Tallon
Bestuurder deontologie

8 maart 2019

